

The Role of Foreign Language Education in Ngo Activities After the Developing Migrant and Refugee Movements in The World and The Contribution of Ngo Volunteers Who Speak the Language to The Services Provided

Şehnaz Işık^{1,a,*}

¹Department of German Language and Literature, Faculty of Letters, Sivas Cumhuriyet University, Sivas, Türkiye

*Corresponding author

Research Article

History

Received: 15/11/2024

Accepted: 15/01/2025

ABSTRACT

In recent years, the increasing movement of migrants and refugees around the world has made the role of civil society organizations (CSOs) even more evident. In this process, CSOs are trying to increase social welfare by providing various services for the integration of migrants and refugees. Foreign language education is at the center of these services and plays an important role in enabling migrants to communicate more effectively with local communities. Foreign language education helps migrants overcome the difficulties they encounter in a new environment and accelerates their social integration processes. Language skills not only increase the ability to communicate, but also support social participation and access to economic opportunities. In this context, CSOs enable migrants to understand their own rights and facilitate their access to social services through language education programs. CSO volunteers who know languages are of critical importance in this process. Volunteers strengthen service delivery, establish effective communication with community members, and facilitate information sharing by preparing educational materials appropriate to their needs. In addition, volunteers strengthen social ties, encourage cultural interaction, and increase social harmony. However, the contributions of volunteers who know languages also face some difficulties. Problems such as volunteer motivation, lack of resources and lack of training limit the activities of NGOs. Therefore, supporting volunteers and strengthening their training processes are essential to increase the quality of service. The importance of foreign language education and the contributions of NGO volunteers who know languages positively affect the social integration processes of migrants and refugees. The support that NGOs will provide in these areas will increase social solidarity and contribute to the efforts to create an inclusive society.

Keywords: Immigrant, refugee, NGO, foreign language education, volunteer.

Dünyada Gelişen Göçmen ve Mülteci Hareketleri Sonrasında Stk Faaliyetlerinde Yabancı Dil Eğitimlerinin Rolü ve Dil Bilen Stk Gönüllülerinin Yürütülen Hizmetlere Katkısı

Öz

Son yıllarda dünya genelinde artan göçmen ve mülteci hareketleri, sivil toplum kuruluşlarının (STK'lar) rolünü daha da belirgin hale getirmiştir. Bu süreçte, STK'lar, göçmenlerin ve mültecilerin entegrasyonuna yönelik çeşitli hizmetler sunarak toplumsal refahı artırmaya çalışmaktadır. Yabancı dil eğitimi, bu hizmetlerin merkezinde yer almakta ve göçmenlerin yerel toplumlara daha etkin bir şekilde iletişim kurmalarını sağlamada önemli bir rol oynamaktadır. Yabancı dil eğitimi, göçmenlerin yeni bir ortamda karşılaştıkları zorlukları aşmalarına yardımcı olmakta ve onların sosyal entegrasyon süreçlerini hızlandırmaktadır. Dil becerileri, yalnızca iletişim kurma yeteneğini artırmakla kalmayıp, aynı zamanda toplumsal katılımı ve ekonomik fırsatlara erişimi de desteklemektedir. Bu bağlamda, STK'lar, dil eğitimi programları aracılığıyla göçmenlerin kendi haklarını anlamalarına ve sosyal hizmetlere erişimlerini kolaylaştırmalarına olanak tanımaktadır. Dil bilen STK gönüllüleri, bu süreçte kritik bir öneme sahiptir. Gönüllüler, hizmet sunumunu güçlendirmekte, topluluk üyeleri ile etkili iletişim kurmakta ve ihtiyaçlarına uygun eğitim materyalleri hazırlayarak bilgi paylaşımını kolaylaştırmaktadır. Ayrıca, gönüllüler, sosyal bağları güçlendirerek kültürel etkileşimi teşvik etmekte ve toplumsal uyumu artırmaktadır. Ancak, dil bilen gönüllülerin katkıları bazı zorluklarla da karşı karşıyadır. Gönüllü motivasyonu, kaynak yetersizliği ve eğitim eksiklikleri gibi sorunlar, STK'ların faaliyetlerini sınırlamaktadır. Bu nedenle, gönüllülerin desteklenmesi ve eğitim süreçlerinin güçlendirilmesi, hizmet kalitesini artırmak için elzemdir. Yabancı dil eğitiminin önemi ve dil bilen STK gönüllülerinin katkıları, göçmenlerin ve mültecilerin toplumsal entegrasyon süreçlerini olumlu yönde etkilemektedir. STK'ların bu alanlarda sunacakları destekler, sosyal dayanışmayı artıracak ve kapsayıcı bir toplum yaratma çabalarına katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göçmen, mülteci, STK, yabancı dil eğitimi, gönüllü.

Copyright

This work is licensed under
Creative Commons Attribution 4.0
International License

^a isehnaz@cumhuriyet.edu.tr

^a [ORCID: 0000-0002-3018-7721](https://orcid.org/0000-0002-3018-7721)

How to Cite: Işık, Ş (2025) The Role of Foreign Language Education in Ngo Activities After the Developing Migrant and Refugee Movements in The World and The Contribution of Ngo Volunteers Who Speak the Language to The Services Provided, CUJOSS, 49(1): 43-51

Giriş

Küreselleşmenin etkisiyle günümüzde göçmen ve mülteci hareketleri, dünya genelinde önemli bir sosyal ve ekonomik olgu haline gelmiştir. Savaşlar, iç çatışmalar, iklim değişikliği ve ekonomik krizler gibi faktörler, insanları ülkelerini terk etmeye zorlamakta ve yeni yaşam alanları arayışına yönlendirmektedir. Bu durum hem göçmenlerin hem de mültecilerin sosyal, ekonomik ve kültürel entegrasyonunu sağlamak amacıyla sivil toplum kuruluşlarının (STK'lar) önemini artırmaktadır. STK'lar, göçmenlerin ihtiyaçlarına yönelik çeşitli hizmetler sunarak, bu bireylerin yeni toplumlarına uyum sağlamalarına yardımcı olmaktadır.

Bu bağlamda, yabancı dil eğitimi, göçmenlerin entegrasyon süreçlerinde merkezi bir rol oynamaktadır. Dil, iletişimin temel unsuru olup, bireylerin sosyal hizmetlere erişimi, eğitim fırsatlarından yararlanması ve ekonomik faaliyetlere katılımı açısından büyük bir öneme sahiptir. Yabancı dil eğitimi, göçmenlerin kendilerini ifade etmelerine, yerel topluluklarla etkileşim kurmalarına ve kendi haklarını anlamalarına olanak tanımaktadır. Dolayısıyla, STK'lar, bu eğitimi sağlamak için çeşitli programlar ve kaynaklar geliştirmekte, göçmenlerin topluma entegrasyonunu desteklemekte ve sosyal uyum süreçlerini hızlandırmaktadır.

Dil bilen STK gönüllüleri, bu süreçte önemli bir aktör olarak ortaya çıkmaktadır. Gönüllüler, kendi dil becerilerini kullanarak, göçmenlerin ihtiyaçlarına yönelik destek sağlamakta, sosyal bağları güçlendirmekte ve toplumsal etkileşimi teşvik etmektedir. Bu sayede, dil bilen gönüllüler hem hizmet sunumunu güçlendirmekte hem de topluluk üyeleri arasında kültürel bir köprü işlevi görmektedir. Ancak, dil bilen gönüllülerin katkıları, bazı zorluklarla karşı karşıya kalabilmektedir. Gönüllü motivasyonu, eğitim eksiklikleri ve kaynak yetersizliği gibi sorunlar, STK'ların faaliyetlerini olumsuz etkileyebilmektedir.

Bu çalışmanın amacı, dünyada gelişen göçmen ve mülteci hareketleri sonrasında STK faaliyetlerinde yabancı dil eğitiminin rolünü ve dil bilen STK gönüllülerinin yürütülen hizmetlere katkılarını incelemektir. Bu bağlamda, sivil toplumun göçmenlerin entegrasyon süreçlerindeki etkisi, yabancı dil eğitiminin önemi ve dil bilen gönüllülerin sağladığı katkılar derinlemesine ele alınacaktır. Çalışma hem teorik hem de pratik düzeyde sivil toplum kuruluşlarının faaliyetlerini anlamaya yönelik bir katkı sunmayı hedeflemektedir.

Mülteci Ve Göçmen Kavramı

Latince kökenli "refugium" kelimesinden türeyen "mülteci" (refugee) kavramı, özellikle 19. yüzyılın sonlarına doğru, devlet sınırlarının daha belirgin ve güvenli hale gelmesiyle birlikte önem kazanmaktadır (Akyürek, 2017). Mülteci kavramı, mülteci hukukunun en temel unsurlarından birini oluşturmaktadır. Ancak, bu kavram her ne kadar bir hukuk alt disiplinine ismini vermektedirse

de sığınma kavramına göre daha özel bir topluluğu tanımlamak için kullanılmaktadır.

Mülteci statüsünün tanımına geçmeden önce, yakın tarihteki gelişmelerine bakmak yararlı olmaktadır. Mülteciliğin uluslararası hukuktaki evrimi incelendiğinde, 1920 öncesi dönemde önemli adımlar atılmamaktadır. Balkan Savaşları ve I. Dünya Savaşı sonrası ortaya çıkan sığınma hareketlerine karşı uluslararası anlamda yalnızca Kızılhaç yardım sağlayabilmiş hem bireyler hem de devletler mülteci sorunu karşısında çaresiz kalmaktadır (Odman, 1995).

Yaşanan zorlayıcı tecrübeler sonrasında kurulan Milletler Cemiyeti ile, mülteci sorununa çözüm arayışında Yüksek Komiserlik ve Uluslararası Mülteciler Komitesi oluşturulmaktadır. Bu dönemde kabul edilen Nansen Pasaportu, 52 ülke tarafından tanınarak mülteciler için seyahat belgesi işlevi gören bir kimlik belgesi yerine geçmektedir (Odman, 1995). Ancak, II. Dünya Savaşı'nın başlamasıyla Milletler Cemiyeti'nin etkinliği sorgulanmaya başlanmakta ve yeni bir uluslararası organizasyonun gerekliliği ortaya çıkmaktadır.

Bu arayışın sonucu olarak Birleşmiş Milletler kurulmaktadır. Uluslararası barış ve güvenliği korumak, insani sorunlara çözüm bulmak amacıyla oluşturulan BM bünyesinde Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) kurulmakta ve Mültecilerin Hukuki Statüsüne İlişkin Sözleşme (Konvansiyon) 28 Temmuz 1951'de Genel Kurul'da imzalanmaktadır. Bu Konvansiyon ile mülteci statüsüne ilişkin geçici ve olaya özgü anlaşmalar yerini genel bir düzenlemeye bırakmakta, mülteci hukukuna uluslararası anlamda kabul görmüş, etkin bir koruma sağlayan bir metin kazandırılmaktadır.

Konvansiyon, mülteci statüsünün tanımına ilişkin bize yol gösterici bir belge niteliği taşımaktadır. Zira Konvansiyon, küresel anlamda geniş katılım görmüş olup, mülteci konusundaki uygulama ve düzenlemelerde "kural koyucu" nitelik kazanmaktadır (UNHCR, 2019). Konvansiyonun ilk maddesi, mülteci kavramının tanımını açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Konvansiyonda yer alan tanım incelendiğinde, uluslararası koruma arayan bir sığınmacının mülteci statüsüne erişebilmesi için belirli kriterleri karşılaması gerektiği anlaşılmaktadır. Bu kriterler, en temelde, yabancı bir uyruklu olmak ve haklı sebeplerle zulüm korkusu taşımak olarak özetlenebilmektedir.

Konvansiyon, taraf devletlere mülteci tanımını coğrafi olarak sınırlandırma imkânı sunmaktadır. Bu imkân sayesinde, taraf devletler eğer isterlerse Avrupa dışındaki olaylar nedeniyle ülkelerine sığınan bireyleri, mültecilik koşullarını sağlasalar bile, mülteci statüsüne kabul etmeyebilmektedirler. Bu tür bir çekince koyma imkanının amacının, Konvansiyona olan katılımı artırmak olduğu söylenmektedir.

Metinde yer alan bir diğer sınırlama ise zaman açısından getirilmiştir. Buna göre, bireyler 1 Ocak 1951 tarihinden önce meydana gelen olaylar nedeniyle maruz kaldıkları durumları gerekçe göstererek mülteci statüsü elde edememektedirler.

Öte yandan, bu tarihsel sınırlama ve çekince ile getirilen coğrafi sınırlamaya, Mültecilerin Hukuki Statüsüne ilişkin 1967 Protokolü'nde yer verilmemekte ve böylece statüyü daraltan bu tanımlamalar ortadan kaldırılmak istenmektedir. Bu doğrultuda, Protokol ile zamansal sınırlama kesin olarak kaldırılmıştır; ancak coğrafi sınırlama için aynı durum geçerli olmamaktadır. Zira, 1951 Konvansiyonuna coğrafi çekince koymuş olan devletler, Protokole taraf olduklarında bu çekincelerini muhafaza edebilmektedirler.

Protokolün getirdiği bu önemli değişiklik, artık Konvansiyona coğrafi çekince koymamış devletler açısından mülteci tanımında yer alan iki unsuru taşıyan sığınmacılar, başka bir koşul aranmaksızın mültecilik statüsüne kavuşabilmektedirler. Ancak, söz konusu iki unsuru karşılamalarına rağmen mülteci statüsüne kabul edilmeyen bireylerin varlığının da unutulmaması gerekmektedir.

Yukarıda da ifade edildiği üzere, uluslararası koruma başvurusunda bulunan bireylerin mülteci statüsüne kavuşabilmeleri ancak belirli şartların bir araya gelmesiyle mümkün olabilmektedir. Bu süreçte, başvuran kişinin mülteci statüsüne hak kazanması için temel olarak iki önemli unsurun varlığı gerekmektedir: Birincisi, başvurusunun vatandaşı olduğu veya ikamet ettiği devlette haklı nedenlerle zulüm korkusu taşımasıdır; ikincisi ise bu bireyin koruma talep ettiği devletin sınırları içinde yabancı statüsünde bulunmasıdır. Söz konusu bu unsurlar bir arada bulunduğu, birey uluslararası koruma arayışı içinde fiilen bir mülteci statüsüne kavuşmuş sayılacaktır. Ancak, mülteci statüsünün verilmesi süreci yalnızca bu unsurların varlığıyla sonlanmamaktadır.

Bu aşamada, kişinin mülteci olarak tanınması, hukuki açıdan kurucu değil, açıklayıcı bir işlem olarak değerlendirilmektedir (Öztekin, 2001). Yani, kişinin mülteci statüsüne sahip olduğu, başvurduğu devlet tarafından resmî olarak tanınmasa bile, bu statüye zaten sahip olduğu kabul edilmektedir. Bu tanıma, mültecinin mevcut statüsünü pekiştiren ve açıklayan bir işlemdir. Başvuran kişinin mülteci olduğuna dair açıklama, sadece başvuruda bulunduğu devletin yetkisi altında değildir. Zira mülteci statüsünü tanıma yetkisi yalnızca başvurunun yapıldığı devlete verilmemektedir. Bir başvuru, eğer ilgili devlet tarafından mülteci olarak tanınmasa dahi, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) tarafından mülteci olarak kabul edilme hakkına sahip olabilmektedir (Yılmaz, 2021).

Bu noktada, BMMYK'nın mülteci statüsünü belirleme yetkisi uluslararası koruma mekanizmaları açısından oldukça önemli bir rol oynamaktadır. BMMYK, mültecilerin korunması ve bu statünün uluslararası hukuk çerçevesinde tanınması amacıyla hareket eden bir kuruluş olarak, özellikle devletlerin mülteci statüsü verme sürecindeki eksiklikleri ve yetersizlikleri telafi etmek için kurulmuş bir mekanizma olarak görev yapmaktadır. Bu nedenle, başvuran kişinin sığındığı devlet mülteci statüsü vermemiş olsa bile, BMMYK'nın bu kişiyi mülteci olarak tanınması, uluslararası koruma bağlamında bireylere hukuki ve insani destek sağlamak amacıyla devreye girmektedir.

Sonuç olarak, mülteci statüsünün tanınması sadece bireylerin başvurduğu devlete bağlı bir süreç olmaktan çıkmış, uluslararası düzeyde koruma sağlayan daha geniş bir sistemin parçası haline gelmiştir. Bu durum, mülteci statüsünün tanınması sürecinin açıklayıcı bir işlem olmasının yanı sıra, BMMYK gibi uluslararası kuruluşların devreye girdiği ve bu statünün tanınmasında önemli bir role sahip olduğu anlamına gelmektedir. Böylece, devletlerin mülteci başvurularını değerlendirme ve sonuçlandırma süreçlerinde bazı eksiklikler ya da kısıtlamalar olsa bile, uluslararası hukuk düzenlemeleri ve BMMYK'nın müdahalesi ile bireylerin mülteci statüsüne kavuşmaları mümkün hale gelebilmektedir.

Sivil Toplum Kuruluşları (Stk)

Sivil toplum kavramı, sosyolojik bir olgu olarak Türkçeye "sivil toplum" şeklinde yerleşmiştir. "Civil" kelimesi, Fransızca ve Latince kökenli olup, Türkçe'de "medeni olmak, görgü kurallarını bilmek" anlamına gelmektedir. Bu nedenle 'sivil' kelimesi, toplumsal düzen içinde kurallara uygun ve medeni davranışları ifade etmektedir (Kaya, 2008).

Sivil toplum kuruluşlarının sorumluluklarına değinilecek olursa, öncelikle kuruluş amaçlarını gerçekleştirmek için belirli konularda araştırmalar yapmaları gerektiği bilinmektedir. Devletin yetersiz kaldığı durumlarda ya da devleti desteklemek amacıyla eksiklikleri gidermeye çalıştıkları da görülmektedir. Aynı zamanda, sivil toplum kuruluşları toplumsal refahın artmasına katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Bu kuruluşların temel sorumluluğu, ülkede ve dünyada haksızlığa uğrayan veya haksızlığa uğrama riski taşıyan bireylerin haklarını korumak ve suç işlenmesini önlemeye çalışmaktır. Ayrıca, çözülemeyen toplumsal sorunların kamuoyuna duyurulmasını sağlayarak bu sorunların daha iyi anlaşılmasına yardımcı olmaktadır. Bu kuruluşlar, insanları sosyal ve toplumsal sorunların çözümüne dahil ederek olumsuz etkileri ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Aynı zamanda, toplumsal çıkarların korunmasına yönelik çalışmalar yürütmeye devam etmektedir (Keyman, 2004a).

Günümüzde sivil toplum, gönüllülüğe dayanan, devlet ile özel sektör arasında arabuluculuk yapan, bağımsız, kendini yöneten ve katılımcı bir yapı olarak tanımlanmaktadır. Devletten özerk olması, onun devlet karşıtı bir yapı olduğu anlamına gelmemektedir; aksine, devletin tamamlayıcısı bir rol üstlenmektedir. Sivil toplum, devletin politikalarını etkileyebilecek bir alan yaratmakta ve çeşitli kurumsal ilişkileri içermektedir. Bu bağlamda sivil toplum, toplumsal farklılaşmayı dikkate alan, devlete saygılı ve temkinli davranan, devlet dışındaki alanı temsil eden ve temel hak ve yükümlülükleri yaygınlaştıran bir yapı olarak değerlendirilmektedir. Sivil toplum kuruluşları (STK'lar), küresel düzeyde önemli aktörler olarak topluma yön vermekte ve toplumsal değişim üzerinde kritik bir etkiye sahip olmaktadır. STK'lar üzerine yapılan çalışmalar, bu bakış açısının daha iyi anlaşılmasına katkıda bulunmaktadır ve toplumsal dönüşümde önemli bir rol oynamaktadır (Kaya, 2008).

Sivil Toplumun Tanımı

Sivil toplum kavramı, modern doğa hukukundan klasik felsefeye ve hatta Aristoteles'e kadar uzanan derin bir geçmişe sahip bir kavramdır. Bu kavram, Avrupa geleneğinin önemli bir bölümünü oluşturmaktadır (Tuncel, 2011). Aristoteles, sivil toplum kavramının ilk klasik tanımını yaparak, bu kavramı hukukun belirlediği kurallar çerçevesinde, kendilerini özgür ve eşit kabul eden vatandaşların oluşturduğu siyasal bir yapı olarak nitelendirmektedir (Tosun, 2001).

Modern anlayışa göre sivil toplum, gönüllü, kendi kendini üreten, devletten bağımsız, kendi kendini idame ettiren ve hukuki kurallar bütünüyle sınırlanmış bir toplumsal yaşam alanı olarak tarif edilmektedir. Sivil toplumun geleneksel toplumdan farklı olduğu düşünülmektedir çünkü bu yapı, vatandaşların kamusal alanda çıkarlarını, ideallerini ve isteklerini ifade etmelerini, bilgi alışverişinde bulunmalarını ve ortak hedeflere ulaşmalarını sağlayan kolektif eylemleri kapsamaktadır (Brand, 2001).

Sivil toplumun demokratik temellerinin, toplumsal hareketlerde ifade edilen kültürel değerlerin kesişimiyle mümkün olduğu ileri sürülen araştırmalar mevcuttur. Bu durumun oluşabilmesi için iki temel şart aranmaktadır. İlk olarak, tüm toplumsal hareketlerin gündelik yaşamda yeniden inşa edilebilecek kadar güçlü bir kültürel altyapıya sahip olması gerekmektedir. İkinci olarak, toplumsal hareketler yalnızca devlet gücüne karşı olan değil, toplumsal bir ihtiyaca cevap veren örgütlenmeler olarak değerlendirilmelidir. Sivil toplumun en çok tartışılan yönlerinden biri, devletle olan ilişkisidir. Sivil toplum, zamanla adım adım gelişerek devlete karşı örgütlenmekte ve bireysel düzeyde çeşitli başarılar elde etmektedir. Günümüzde, teknolojik gelişmelerin sunduğu imkanlar doğrultusunda, devlet ile birey arasındaki örgütlenmeler artmakta ve yoğunlaşmaktadır. Bu durum, insanların farkındalık seviyelerini de olumlu yönde etkilemektedir. Bugün, devlet ile birey arasındaki ilişkiler karşılıklı etkileşim çerçevesinde yeniden şekillenmekte ve halkın taleplerine daha fazla önem verilmektedir. Bu süreçte, devletin bazı yetkilerinde kayıplar yaşanmakta olduğu gözlemlenmektedir (Yıldırım, 2003).

Sivil Toplum Kuruluşlarının Özellikleri

Sivil toplum, bir devletteki vatandaşların ortak çıkarlarını gözeten, bu çıkarlar doğrultusunda örgütlenen, düşüncelerini ifade eden, bilgi alışverişinde bulunan ve taleplerde bulunan kamusal bir alan olarak tanımlanmaktadır. Ekonomik düzenden ve devletten bağımsız hareket eden sivil toplum kuruluşları, siyasi hareketler ve gönüllülük esasına dayanan organizasyonlar bu alanın temel unsurlarını oluşturmaktadır. Sivil toplum, bireylerin inisiyatif olarak bağımsız bir şekilde örgütledikleri ve kural ile kanunlarla tanınmalarına rağmen devletten bağımsız bir yapıda oldukları toplumsal bir yaşam alanıdır. Özel alan ile devlet arasında yer alan bu alan, bireylerin hem kendi çıkarlarını hem de toplumsal yararı savunabilecekleri bir platform sunmaktadır (Diamond, 1994).

1970'lerin başlarından itibaren sivil toplum kavramı, devlete karşı özerk ve örgütlenmenin ön planda olduğu bir alan olarak daha belirgin hale gelmiştir. Bu dönemde yaşanan siyasi ve ekonomik krizler, özellikle refah devletinin sorumluluğunda görülen ekonomik sorunlar, sivil toplumun önemini artırmıştır. Kapitalist ekonomilerin yeniden canlandırılması, özellikle Latin Amerika ve Doğu Avrupa'daki totaliter rejimlerin demokratik yapılara dönüştürülmesi çabaları, sivil toplumun yeniden doğuşuna katkı sağlamıştır. Bu gelişmelerle birlikte, sivil toplum artık devlete bir alternatif olarak değerlendirilmeye başlamıştır. Sivil toplumun demokratik değerlerin güçlenmesinde ve sürdürülebilir ekonomik yapılar oluşturulmasında oynadığı kritik rol, özgürlük, devletlerin dönüşümü ve demokrasinin geleceği gibi kavramları tartışma gündemine taşımaktadır.

Modern anlamda sivil toplumu tanımlayan iki temel unsur bulunmaktadır: sivil örgütlenme ve devletle olan mesafe. Sivil toplumun, devletin politikalarını etkileyebilecek bir alan olarak, toplumun özgürlüklerini koruma ve geliştirme konusunda önemli bir rol oynadığı görülmektedir (Kaldor, 2003). Sivil örgütlenmeler, devletin sınırları içinde ve ötesinde bireylerin kendi inisiyatifleri ile oluşturduğu yapılardır ve bu yapılar, devlete karşı özerkliklerini koruyarak toplumsal meselelerde aktif rol almaktadır. Bu süreç, sivil toplumun demokratik gelişim ve toplumsal dönüşümdeki etkisini daha belirgin hale getirmiştir.

STK'ların Nitel Özellikleri

Sivil toplum kuruluşlarının (STK'ların) diğer kurumlardan ayrıldığı en belirgin özellik, gönüllülük esasına dayanmalarındır. Bu kuruluşlarda yer alan gönüllüler, kişisel yaşamlarından maddi ve manevi fedakarlıklar yaparak topluma katkı sağlamaktadırlar. STK'ların bir diğer önemli niteliği ise topluma fayda sağlama ve toplumsal refaha katkıda bulunmayı nihai hedef olarak belirlemeleridir. STK'lar, amaçlarına ulaşmak için başkaları üzerinde güç elde etme çabasında değildir. Hükümet işlevi görmedikleri için iç çatışma yaratmazlar, aksine demokratik bir yapı oluşturarak herkesin fikirlerini özgürce ifade edebildiği huzurlu bir ortam sağlamaktadırlar.

STK'ların öne çıkan başka bir yönü de uzmanlaşmış bir yapıya sahip olmaları ve belirli bir konu çerçevesinde örgütlenmeleridir. Bu uzmanlaşma, sivil toplum alanının bir iktidar mücadelesine dönüşmesini engellemektedir. Ayrıca, hiyerarşik yapıya dayalı bir sistem kurma zorunlulukları olmadığından, STK'lar daha yatay bir yapıda faaliyet göstermektedirler (Tekeli, 2005). Bu bağlamda, sivil toplum kuruluşları, ekonomik çıkar veya güç elde etme amacı gütmeyen, yasal çerçevede kurulan ve hukuka uygun şekilde çalışan yapılardır. Aynı zamanda, siyasi, dini ya da etnik bir kimlik taşımayan, gönüllülüğe dayalı, katılıma açık, kar amacı gütmeyen ve kamu yararına hizmet eden kuruluşlar olarak tanımlanmaktadır (Çabuk, 2017).

Literatürde STK'ların, pazar odaklı bir yaklaşımla birlikte incelendiği dikkat çekmektedir. Giderek daha rekabetçi hale gelen ortamda faaliyet gösteren kar amacı gütmeyen kuruluşlar, başlıcaları çekmek ve kaliteli çalışanları elde

tutabilmek amacıyla iş uygulamalarını ve değerlerini uyarlamaktadırlar. Kar amacı gütmeyen kuruluşların, bu rekabet ortamında başarılı olabilmeleri, genellikle stratejik olarak taklit edilemeyen maddi olmayan varlıklara bağlıdır. Bu doğrultuda yöneticiler, kuruluşlarının itibarına daha fazla önem vermeye başlamaktadırlar (Hume ve Hume, 2008). Bu süreç, STK'ların hem toplum üzerindeki etkilerini artırmakta hem de kendi iç işleyişlerini güçlendirmektedir (Çabuk, 2017).

STK'ların Nicel Özellikleri

1990'lı yıllardan itibaren sivil toplum, küresel düzeyde demokrasinin en temel unsurlarından biri olarak kabul edilmeye başlanmıştır. Devletin sunduğu bazı hizmetlerin ve ürettiği ürünlerin, sivil toplum kuruluşları aracılığıyla vatandaşlar tarafından da üretilmesi hedeflenmekte ve bu süreçle reformların güçlendirilmesi ile devletin üzerindeki yükün hafifletilmesi amaçlanmaktadır. Bu süreç, ekonomik liberalleşmeyi ve siyasi demokratikleşmeyi birlikte gerçekleştirme amacını taşımaktadır (Bayraktar, 2005).

Sivil toplumun hangi perspektiften değerlendirildiğine dair Batı'daki üç farklı dönemden bahsetmek gerekmektedir. İlk dönem, modern dönemin özgürlüklerini yansıtan sivil toplum anlayışını kapsamaktadır. Bu dönemde birey ve serbest piyasa odaklı sivil toplum ilişkileri öne çıkmaktadır. Sivil toplumun, hak kavramını siyasete entegre ettiği bu dönemde, birey, serbest piyasa ve halk açısından sivil topluma verilen değer artış göstermektedir. Her ne kadar sivil toplum ile demokrasi arasındaki ilişkiye dair tarihsel kanıtlar sınırlı olsa da, 1980'lerden sonra totaliter ve otoriter rejimlerden demokratik rejimlere geçişle birlikte sivil toplumun yeniden popülerlik kazandığı ve demokrasinin merkezi bir unsuru haline geldiği görülmektedir. Anlam tartışmasının bu son aşamasında, sivil toplum, demokrasiye geçişin bir işareti olarak kabul edilmekte ve demokratik sosyal yönetimin kurulmasında anahtar bir kavram olarak değerlendirilmektedir (Keyman, 2004b).

Sivil toplum, toplumsal sorunlara devletin baskı ve denetimi olmaksızın, gönüllü kuruluşlar aracılığıyla ve toplumun kendi inisiyatifleriyle çözümler üretmek amacıyla yapılan eylemler olarak tanımlanmakta ve önemi her geçen gün artmaktadır. Gelişmiş ülkelerde STK'lar, toplumun itici gücü olarak görülmekteyken, Türkiye açısından bakıldığında STK sayısının yeterli olduğu sanılsa da aslında olması gerekenden az olduğu anlaşılmaktadır. Ancak Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarının göç konusundaki çalışmaları dikkate alındığında, Türkiye'nin göçmenler için önemli bir geçiş ve varış ülkesi olması nedeniyle bu kuruluşların faaliyetlerinin önemi daha da belirgin hale gelmektedir (Çelik ve Pekküşken, 2017).

Yapısal ve prosedürel açıdan değerlendirildiğinde, Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarının yetersizliği, örgütlenme ve çevre ile ilişki kurma kapasitelerinde zayıflıklara neden olmaktadır. Bu, henüz gelişim aşamalarını tamamlamamış, niceliksel olarak varlık gösteren ancak niteliksel anlamda yetersiz kalan kuruluşlar için geçerlidir. Göç alanında faaliyet gösteren STK'lar da benzer sorunlarla karşı karşıya kalmakta ve bu koşullar altında faaliyetlerini sürdürmeye çalışmaktadırlar (Keyman, 2004a).

Dünyada Gelişen Göçmen Ve Mülteci Hareketleri Sonrasında Stk Faaliyetlerinde Yabancı Dil Eğitimlerinin Rolü

Son yıllarda, dünya genelinde yaşanan göçmen ve mülteci hareketleri, insanlık tarihinin en büyük sosyal ve siyasi zorluklarından birini teşkil etmektedir. Savaşlar, iç çatışmalar, doğal afetler ve iklim değişikliği gibi faktörlerin etkisiyle, milyonlarca insan kendi topraklarını terk ederek yeni yaşam alanlarına ulaşma çabası içine girmiştir. Bu süreç hem göçmenler hem de yeni kabul eden toplumlar için çeşitli zorluklar ve fırsatlar yaratmaktadır. Göçmenlerin yeni topluma entegrasyonu, bu süreçte önemli bir yer tutarken, bu entegrasyonu sağlayacak araçlardan biri de yabancı dil eğitimleridir. Sivil toplum kuruluşları (STK'lar), bu bağlamda kritik bir rol oynamakta ve göçmenlerin dil öğrenme süreçlerini destekleyerek sosyal, ekonomik ve kültürel entegrasyonlarını kolaylaştırmaktadır (Karaağaç ve Güvenç, 2019).

Göçmen ve Mülteci Hareketlerinin Artışı

Göç ve mülteci hareketleri, 21. yüzyılda giderek daha karmaşık bir hal almıştır. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) verilerine göre, 2021 yılı itibarıyla dünya genelinde 26,6 milyon mülteci bulunmaktadır ve bu rakam, her yıl artış göstermektedir. Özellikle Suriye, Afganistan, Venezuela ve Afrika'nın çeşitli bölgeleri, göçmen hareketlerinin yoğunlaştığı yerler haline gelmiştir. Bu durum, yeni toplumlar üzerinde önemli baskılar oluşturmakta ve göçmenlerin entegrasyon süreçlerini zorlaştırmaktadır.

Göçmenlerin en büyük zorluklarından biri dil bariyeridir. Birçok göçmen, yeni geldikleri ülkelerdeki dilleri yeterince bilmemekte, bu da onların sosyal hayata katılımlarını, iş bulmalarını ve sağlık hizmetlerine erişimlerini zorlaştırmaktadır. Bu noktada, STK'lar, göçmen ve mülteci topluluklarına yönelik yabancı dil eğitim programları düzenleyerek bu engelleri aşmalarına yardımcı olmaktadır (Göç İdaresi, 2021).

STK'ların Rolü ve Yabancı Dil Eğitimi

Sivil toplum kuruluşları, göçmen ve mülteci topluluklarının entegrasyonuna yönelik çeşitli hizmetler sunarak onların yaşam kalitelerini artırmayı hedeflemektedir. Bu hizmetlerin en önemli bileşenlerinden biri yabancı dil eğitimleridir. STK'lar, bu eğitimleri sunarak göçmenlerin yerel dillerde iletişim kurmalarını, kültürel uyum sağlamalarını ve sosyal hayata aktif bir şekilde katılmalarını desteklemektedir (Orhan ve Gündoğar, 2015).

Sosyal Entegrasyonun Sağlanması

Yabancı dil eğitimi, göçmenlerin yeni toplumlarına entegrasyonunu kolaylaştırmakta ve sosyal uyumu artırmaktadır. Dil öğrenmek, bireylerin yeni bir toplumun kültürünü anlamalarını, yerel halkla etkileşimde bulunmalarını ve sosyal ağlarını genişletmelerini sağlamaktadır. STK'lar, dil kursları ve çeşitli sosyal etkinlikler düzenleyerek göçmenlerin yerel halkla bir araya gelmelerine, kültürel alışverişte bulunmalarına ve karşılıklı anlayışı güçlendirmelerine olanak tanımaktadır (Önder, 2016).

Ekonomik Fırsatların Artırılması

Yabancı dil bilmek, göçmenlerin iş bulma şanslarını da artırmaktadır. İşverenler, dil bilen adaylara daha fazla tercih göstermekte ve bu durum, göçmenlerin ekonomik bağımsızlıklarını kazanmalarını kolaylaştırmaktadır. STK'lar, mesleki yabancı dil kursları düzenleyerek göçmenlerin mesleki yeterliliklerini artırmayı hedeflemekte ve işgücü piyasasında daha rekabetçi hale gelmelerine yardımcı olmaktadır. Bu tür kurslar, göçmenlerin mevcut yeteneklerini geliştirmelerini ve yeni beceriler kazanmalarını sağlayarak, onları daha iş gücü piyasasına uyumlu hale getirmektedir.

Psiko-sosyal Destek

Dil eğitimi, aynı zamanda göçmenlerin ve mültecilerin psikolojik durumlarına da olumlu katkılar sağlamaktadır. Yeni bir dil öğrenmek, bireylerin özgüvenlerini artırmakta ve sosyal becerilerini geliştirmektedir. Bu süreç, göçmenlerin yalnızlık hissini azaltmakta ve toplumla daha fazla etkileşimde bulunmalarını sağlamaktadır. STK'lar, dil eğitimini sosyal etkinliklerle birleştirerek katılımcıların sosyal destek ağlarını güçlendirmeyi hedeflemektedir. Ayrıca, bu tür etkinlikler, göçmenlerin kendilerini ifade etmelerine olanak tanıyarak, sosyal bağlarını kuvvetlendirmektedir (Bartam, 2017).

Yabancı Dil Eğitiminde STK'ların Karşılaştığı Zorluklar

STK'lar, göçmen ve mülteci topluluklarına yabancı dil eğitimi sunarken çeşitli zorluklarla karşılaşmaktadır. Bunların başında kaynak yetersizliği gelmektedir. Eğitim materyallerinin eksikliği ve nitelikli eğitmen bulma güçlüğü, yabancı dil eğitimlerinin kalitesini olumsuz etkilemektedir. Ayrıca, göçmenlerin zaman kısıtlamaları, farklı öğrenme stilleri ve eğitimden beklentileri de dil eğitimi sürecinde dikkate alınması gereken önemli faktörlerdir.

Ek olarak, bazı STK'lar, dil eğitimine yönelik olarak yeterli kamuoyu desteği ve finansman bulmakta zorlanmaktadır. Bu durum, onların faaliyetlerini sürdürülebilirlik kabiliyetlerini kısıtlamakta ve programlarının kapsamını daraltmaktadır. Dolayısıyla, bu zorlukların aşılması için hem kamu hem de özel sektör iş birlikleri önem kazanmaktadır.

Dünya genelinde göçmen ve mülteci hareketlerinin artışı, sivil toplum kuruluşlarının önemini daha da artırmaktadır. Yabancı dil eğitimi, bu süreçte temel bir araç olarak öne çıkmakta ve göçmenlerin sosyal, ekonomik ve kültürel entegrasyonunu sağlamada önemli bir rol oynamaktadır. STK'lar, yabancı dil eğitimine odaklanarak göçmenlerin ve mültecilerin yaşam kalitelerini artırmakta ve toplumla daha uyumlu bir şekilde yaşamalarına katkıda bulunmaktadır (Göksel ve Uğur, 2019).

Bu bağlamda, STK'ların yabancı dil eğitimine yönelik projelerinin desteklenmesi, göçmen ve mülteci topluluklarının entegrasyon süreçlerinin başarısı için kritik bir öneme sahip olmaktadır. Kamu politikaları ve toplumsal farkındalığın artırılması, STK'ların bu alandaki çalışmalarını güçlendirecek ve daha etkili sonuçlar elde

edilmesini sağlayacaktır. Göçmenlerin yeni toplumlarına entegrasyonunu desteklemek için daha fazla kaynak ve eğitim programının sağlanması hem bireylerin hem de toplumların yararına olacaktır. Bu şekilde, sosyal uyum sağlanacak, ekonomik fırsatlar artırılabilecek ve toplumsal dayanışma güçlendirilecektir.

Dil Bilen Stk Gönüllülerinin Yürütülen Hizmetlere Katkısı

Sivil toplum kuruluşları (STK'lar), toplumların sosyal, ekonomik ve kültürel dinamiklerine önemli katkılarda bulunan bağımsız ve kar amacı gütmeyen kuruluşlardır. Bu kuruluşlar, özellikle göçmenler ve mülteciler gibi hassas gruplara hizmet sunma amacıyla faaliyet göstermektedir. STK'ların etkinliği, gönüllülerin katılımına bağlıdır ve dil bilen gönüllüler, bu süreçte kritik bir rol oynamaktadır. Gönüllülerin dil bilgisi, hizmet sunumunun kalitesini artırmakta ve topluluklar arasındaki iletişimi güçlendirmektedir (Adıgüzel, 2019).

STK'ların Rolü ve Gönüllülerin Önemi

Sivil toplum kuruluşları, toplumsal ihtiyaçları karşılamak ve vatandaşların yaşam kalitelerini artırmak amacıyla çeşitli hizmetler sunmaktadır. Bu hizmetler arasında sosyal destek, eğitim, sağlık, insan hakları savunuculuğu ve çevre koruma gibi alanlar bulunmaktadır. Gönüllüler, STK'ların bu hizmetleri etkili bir şekilde sunmalarını sağlamakta, örgütlerin sürdürülebilirliğine katkıda bulunmaktadır.

Gönüllülerin dil becerileri, özellikle çok kültürlü ve çok dilli topluluklarla çalışırken büyük bir avantaj sağlamaktadır. Dil bilen gönüllüler, hizmet sunarken iletişim engellerini aşmakta ve topluluk üyeleriyle daha derin bir bağ kurabilmektedir. Bu durum, göçmenlerin ve mültecilerin ihtiyaçlarını daha iyi anlamalarına ve destek hizmetlerine erişimlerini kolaylaştırmaktadır (Özer, 2007).

Dil Bilen Gönüllülerin Katkıları İletişim ve Etkileşim

Dil bilen gönüllüler, hizmet verilen topluluklarla etkili bir iletişim kurabilmektedir. Bu gönüllüler, hedef grupların kültürel ve dilsel arka planlarına uygun bir şekilde iletişim kurarak, güven ilişkisi geliştirmekte ve topluluk üyelerinin kendilerini daha rahat ifade etmelerini sağlamaktadır. Bu durum, STK'ların sunduğu hizmetlerin etkinliğini artırmakta ve katılımcıların ihtiyaçlarını daha iyi anlamalarını kolaylaştırmaktadır (Canatan, 2020).

Eğitim ve Bilinçlendirme

Dil bilen gönüllüler, topluluk üyelerine yönelik eğitim programları düzenleyerek bilgi paylaşımında bulunabilirler. Bu eğitimler, dil öğreniminin yanı sıra, hukuki haklar, sağlık hizmetlerine erişim ve sosyal entegrasyon konularında da olabilir. Gönüllüler, dil bilgilerini kullanarak katılımcılara etkili eğitim materyalleri sunmakta ve toplumda farkındalık yaratmaktadır. Bu eğitimlerin sonucunda, topluluk üyeleri kendi haklarını daha iyi anlayarak daha aktif bir şekilde sosyal hayata katılma şansı bulmaktadır (Başkan, 2006).

Destek ve Danışmanlık

Dil bilen gönüllüler, göçmenler ve mülteciler için danışmanlık ve destek hizmetleri sunmaktadır. Bu gönüllüler, topluluk üyelerinin sağlık hizmetleri, eğitim imkanları ve sosyal haklar konusunda bilgi sahibi olmalarını sağlayarak, onların ihtiyaçlarını karşılamaya yardımcı olmaktadır. Ayrıca, gönüllüler, göçmenlerin buldukları yeni ortamda karşılaştıkları zorlukları aşmalarına destek olmakta ve onların yerel topluma entegrasyon süreçlerini hızlandırmaktadır (Çakır, 2006).

Kültürel Araçlar ve Kaynaklar

Dil bilen gönüllüler, kendi dillerinde materyaller ve kaynaklar hazırlayarak topluluk üyelerinin erişimini kolaylaştırmaktadır. Bu materyaller, sosyal hizmetlere yönelik bilgilendirme broşürleri, eğitim kitapçıkları veya çevrimiçi kaynaklar şeklinde olabilir. Böylece, gönüllüler, hedef grupların ihtiyaçlarına uygun bilgi ve kaynak sunarak, STK'ların hizmetlerinin daha etkili olmasını sağlamaktadır (Özil, 1991).

Sosyal Bağların Güçlendirilmesi

Dil bilen gönüllüler, çeşitli kültürel etkinlikler ve sosyal aktiviteler düzenleyerek topluluklar arasında etkileşimi teşvik etmektedir. Bu etkinlikler, farklı kültürlerin bir araya gelmesini sağlamak ve toplumsal bağların güçlenmesine yardımcı olmaktadır. Gönüllüler, kültürel çeşitliliği kutlayarak, toplumların bir arada yaşama kültürünü desteklemekte ve sosyal uyumu teşvik etmektedir (Byram vd., 1994).

Zorluklar ve Çözümler

Dil bilen gönüllülerin yürüttüğü hizmetler birçok avantaj sunarken, bazı zorluklarla da karşılaşmaktadır. Bu zorluklar arasında gönüllülerin motivasyonu, kaynak yetersizliği ve gönüllü eğitiminin eksikliği bulunmaktadır. Bu sorunların aşılması için, STK'lar gönüllülerin ihtiyaçlarına yönelik destek programları geliştirmeli, yeterli eğitim ve kaynak sağlamalıdır. Ayrıca, gönüllülerin başarı hikayeleri ve katkıları, toplumsal farkındalığı artırarak daha fazla bireyin gönüllü çalışmalara katılmasını teşvik edilmektedir.

Dil bilen STK gönüllüleri, yürütülen hizmetlere önemli katkılarda bulunmaktadır. İletişim, eğitim, destek, kültürel kaynaklar ve sosyal bağların güçlendirilmesi gibi alanlarda sağladıkları destek, göçmenlerin ve mültecilerin entegrasyon süreçlerini olumlu yönde etkilemektedir. STK'ların, bu gönüllülerin potansiyelinden daha fazla faydalanması, toplumun sosyal dayanışma ve entegrasyon süreçlerini güçlendirecektir.

Bu bağlamda, dil bilen gönüllülerin desteklenmesi ve hizmetlerinin yaygınlaştırılması, sosyal hizmetlerin kalitesini artıracak ve toplumsal bütünleşmeyi güçlendirecektir. Bu durum hem göçmen toplulukların hem de yerel halkın sosyal uyumunu artırarak, daha adil ve kapsayıcı bir toplum yaratmaya katkıda bulunacaktır (Thanasoulas, 2001).

Sonuç

Bu çalışmada, dünyada gelişen göçmen ve mülteci hareketlerinin, sivil toplum kuruluşları (STK'lar) faaliyetleri üzerindeki etkisi incelenmiş, yabancı dil eğitiminin önemi ve dil bilen gönüllülerin katkıları üzerinde durulmuştur. Çalışmanın bulguları, göçmenlerin sosyal entegrasyon süreçlerinde yabancı dil eğitiminin kritik bir rol oynadığını ve dil bilen gönüllülerin bu süreçte sağladığı desteğin önemini vurgulamaktadır.

Yabancı dil eğitimi, göçmenlerin ve mültecilerin yeni toplumlarına entegrasyonunu kolaylaştırmakta ve bu bireylerin yerel topluluklarla etkileşimlerini artırmaktadır. Dil, sosyal hizmetlere erişim, istihdam olanakları ve eğitim fırsatlarından yararlanma açısından temel bir araçtır. Bu nedenle, STK'lar, dil eğitim programlarını geliştirerek, göçmenlerin ihtiyaçlarına yanıt vermekte ve toplumsal uyum süreçlerini desteklemektedir.

Dil bilen STK gönüllüleri, sağladıkları hizmetlerle bu süreci güçlendirmektedir. Gönüllülerin sahip olduğu dil becerileri, göçmenlerin kendilerini ifade etmelerine ve toplumsal bağlarını güçlendirmelerine olanak tanımaktadır. Bunun yanı sıra, gönüllüler, topluluk içinde kültürel bir köprü işlevi görmektedir ve farklı toplumsal kesimler arasında etkileşimi teşvik etmektedir. Ancak, bu katkıların etkili bir şekilde sağlanabilmesi için gönüllülerin motivasyonlarının artırılması, eğitim eksikliklerinin giderilmesi ve kaynakların etkin bir şekilde kullanılması gerekmektedir.

Sonuç olarak, STK'lar, yabancı dil eğitimi ve dil bilen gönüllüler aracılığıyla göçmen ve mülteci entegrasyon süreçlerinde önemli bir rol oynamaktadır. Gelecekte, bu alandaki çalışmalara daha fazla önem verilmesi, yabancı dil eğitiminin kalitesinin artırılması ve gönüllü destek mekanizmalarının güçlendirilmesi, göçmenlerin topluma entegrasyonunu daha da kolaylaştıracaktır. Bu bağlamda, politika yapımcılar, STK'lar ve toplumun diğer aktörleri, göçmen ve mülteci topluluklarının ihtiyaçlarını anlamak ve karşılamak amacıyla iş birliği yapmalı ve bu süreçte sivil toplumun rolünü daha da güçlendirmelidir.

Extended Summary

In recent years, there have been large-scale movements of migrants and refugees around the world due to factors such as wars, civil conflicts, natural disasters and climate change. According to the data of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), there are 26.6 million refugees worldwide as of 2021 and this number is increasing every year. This situation creates significant pressures on new societies and complicates the integration processes of migrants.

The integration of migrants and refugees into the new society is important, and one of the tools to ensure this integration is foreign language education. Non-governmental organizations (NGOs) play a critical role in this context and facilitate the social, economic and cultural integration of migrants by supporting their language learning processes (Karaağaç and Güvenç, 2019).

One of the biggest challenges for migrants is the language barrier. Many migrants do not know the languages of the countries they have newly arrived in sufficient amounts, which makes it difficult for them to participate in social life, find jobs and access health services. At this point, NGOs help immigrant and refugee communities overcome these obstacles by organizing foreign language training programs (Migration Administration, 2021). By providing these trainings, NGOs support immigrants to communicate in local languages, adapt to culture, and actively participate in social life (Orsam, 2015). Knowing a foreign language also increases immigrants' chances of finding a job. Language training also makes positive contributions to the psychological state of immigrants and refugees.

Volunteers' language skills increase the quality of service delivery and strengthen communication between communities (Adıgüzel, 2019). Volunteers who know languages help immigrants and refugees better understand their needs and facilitate their access to support services (Özer, 2007). Volunteers who know languages can organize training programs for community members and share information. As a result of these trainings, community members have the chance to better understand their own rights and participate more actively in social life (Başkan, 2006). Volunteers who know languages provide consultancy and support services for immigrants and refugees. Volunteers who know languages facilitate access by community members by preparing materials and resources in their own languages. In this way, volunteers provide information and resources appropriate to the needs of target groups, thus ensuring that NGOs' services are more effective (Özil, 1991). Volunteers who know languages organize various cultural events and social activities, bringing different cultures together and helping to strengthen social ties. However, in order for these contributions to be effective, volunteers' motivation must be increased, educational deficiencies must be eliminated, and resources must be used effectively.

In conclusion, NGOs play an important role in immigrant and refugee integration processes through foreign language education and volunteers who know languages. In the future, giving more importance to studies in this area, increasing the quality of foreign language education, and strengthening volunteer support mechanisms will further facilitate the integration of immigrants into society. In this context, policy makers, NGOs and other society actors should cooperate to understand and meet the needs of migrant and refugee communities and further strengthen the role of civil society in this process.

Kaynaklar

- Adıgüzel, Y. (2019). Göç Sosyolojisi (3. Baskı). Ankara: Nobel Yayınları.
- Akyürek, İ.B. (2017). Temporary Protection In International Law, (Yayınlanmamış Doktora Tezi), Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Bartram, D., Maritsa, V. P. ve Pierre, M. (2017). Göç Meselesinde Temel Kavramlar (1. Baskı, çev. İtr Ağabeyoğlu Tuncay). Ankara: Hece Yayınları.
- Başkan, Ö. (2006). Yabancı Dil Öğretimi, İlkeler ve Çözümler. İstanbul: Multilingual Yayınları.
- Bayraktar, S. U. (2005). Hangi Sivil Toplum, Nasıl Bir Demokrasi? 1990'ların Türkiye'sinde Sivil Toplum (lar). *Sivil Toplum: Düşünce ve Araştırma Dergisi*, 3(9), 9-24.
- Brand, L. A. (2001). Displacement For Development? The Impact Of Changing State –Society Relations. *World Development*, 29(6), 961-976. [https://doi.org/10.1016/S0305-750X\(01\)00024-9](https://doi.org/10.1016/S0305-750X(01)00024-9)
- Byram, M., Morgan, C. and Colleagues. (1994). Teaching and Learning Language and Culture. Great Britain: WBC.
- Canatan, K. (2020). Toplumsal Değişim Perspektifinden Göç Sosyolojisi. Ankara: Eski-Yeni Yayınları.
- Çabuk, D. (2017). Türkiye'de Faaliyet Gösteren Sivil Toplum Kuruluşlarının İtibarını Ölçmek. *Global Media Journal: Turkish Edition*, 8(15), 233-258.
- Çakır, İ. (2006). Developing cultural awareness in foreign language teaching. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 7(3), 154-161. <http://tojde.anadolu.edu.tr/>
- Çelik, V. ve Pekküçükşen, Ş. (2017). Türkiye'de Sivil Toplum Kuruluşlarının Göç Konusundaki Çalışmaları Üzerine Bir Değerlendirme. *Üçüncü Sektör Sosyal Ekonomi*, 53(3), 1273-1283. <http://doi:10.15659/3.sektor-sosyal-ekonomi.18.12.1034>
- Diamond, L. J. (1994). Rethinking Civil Society: Toward Democratic Consolidation. *Journal of Democracy*, 5 (3), 4-17. <https://doi.org/10.1353/jod.1994.0041>
- Göç İdaresi Genel Müdürlüğü (2021). Geçici Koruma, 6 Ocak 2021, <https://www.goc.gov.tr/gecici-koruma5638> (E.T: 15.10.2024).
- Göksel, G. U. (2019). Göçmen Entegrasyonu ve Tanınma Teorisi: "Adil Entegrasyon" (çev. Müge Kızıltuğ). İstanbul: Pinhan Yayıncılık.
- Hume, C., and Hume, M. (2008). The strategic role of knowledge management in nonprofit organisations. *International Journal of Nonprofit and Voluntary Sector Marketing*, 13(2), 129-140. <https://doi.org/10.1002/nvsm.316>
- Kaldor, M. (2003). The Idea of Global Civil Society. *International Affairs*, 79(3), 583-593. <https://doi.org/10.1111/1468-2346.00324>
- Karaağaç, F. C. ve Güvenç, H. (2019). Resmi ilkokullara Devam Eden Suriyeli Mülteci Öğrencilerin Eğitim Sorunları. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 18, 530-568. <https://doi.org/10.26466/opus.530733>
- Kaya, Ö. (2008). Sivil Toplum Kuruluşları ve Kalkınma. (Yeterlilik Tezi), T.C İçişleri Bakanlığı Dernekler Dairesi Başkanlığı, Ankara.
- Keyman, F. (2004a). Sivil Toplum, Sivil Toplum Kuruluşları ve Türkiye. Sivil Toplum ve Demokrasi Konferans Yazıları. No:4, İstanbul Bilgi Üniversitesi Sivil Toplum Kuruluşları Eğitim ve Araştırma Birimi, İstanbul. http://stk.bilgi.edu.tr/media/uploads/2015/02/01/keyman_std_3.pdf. Erişim tarihi: 31. 12. 2016.
- Keyman, F. (2004b). Türkiye'de ve Avrupa'da Sivil Toplum. Sivil Toplum ve Demokrasi Konferans Yazıları. No: 3. İstanbul Bilgi Üniversitesi Sivil Toplum Kuruluşları Eğitim ve Araştırma Birimi. http://stk.bilgi.edu.tr/media/uploads/2015/02/01/keyman_std_3.pdf. Erişim tarihi: 31. 12. 2016.
- Odman, T. (1995). Mülteci Hukuku. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İnsan Hakları Merkezi Yayınları, Ankara.
- Orhan, O. ve Gündoğar, S. S. (2015). *Suriyeli sığınmacıların Türkiye'ye etkileri*. Ortadoğu Stratejik Araştırmalar Merkezi. https://orsam.org.tr//d_hbanaliz/201518_rapor195tur.pdf (E.T: 15.10.2024).
- Önder (2016). Suriyeli Çocukların Eğitim Sorunu ve Çözüm Önerileri, <https://onder.org.tr/tr/Haber/SURIYELI-COCUKLARIN-EGITIM-SORUNU-VE-COZUM-ONERILERI-21-11-2016> (E.T: 15.10.2024).
- Özer, D. K. (2007). Denizden Gelen Sığınmacılar ve Uluslararası Hukuk. *Uluslararası Hukuk ve Politika*, (10), 75-96.

- Özil, Ş. (1991). Dil ve Kültür, Çağdaş Kültürümüz Olgular – Sorunlar. İstanbul: Cem Yayınevi.
- Öztekin, A. (2001). Siyaset Bilimine Giriş. Ankara: Siyasal Kitabevi.
- Sezik M. (2019). Türkiye’de Sivil Toplum Kuruluşlarının İşlevleri ve Sorun Alanları. R&S-Research Studies Anatolia Journal, 2 (4), 118-125.
- Tekeli, İ. (2005). Katılımcı Demokrasi, Sivil Ağlar ve Sivil Toplum Kuruluşları İki Sempozyum: Türkiye’de Sivil Toplum Kuruluşları. Der. N. Boztekin, 20–36, İstanbul: Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı Yayınları.
- Tosun, G. E. (2001). Demokratikleşme Perspektifinden Devlet Sivil Toplum İlişkisi. İstanbul: Alfa Yayınları.
- Tuncel, G. (2011). Sivil Toplum ve Devlet. İstanbul: Bilsam Yayınları.
- Thanasoulas, D. (2001). The importance of teaching culture in the foreign language classroom. *Radical pedagogy*, 3(3), 1-25. http://radicalpedagogy.icaap.org/content/issue3_3/7-thanasoulas.html
- UNHCR, (2019). Handbook on Procedures and Criteria For Determining Refugee Status and Guidelines on International Protection. <https://www.refworld.org/policy/legalguidance/unhcr/2019/en/123881> [erişim tarihi 10 Ocak 2025]
- Yıldırım, M. (2003). Sivil Toplum ve Devlet. *CÜ Sosyal Bilimler Dergisi*, 27(2), 226-242.
- Yılmaz, F. K. ve Ergül, S. (2021). Sağlık Politikası Analizi: Göçmen Sağlığı Kapsamında Suriyeli Sığınmacılar. *Sağlık ve Sosyal Refah Araştırmaları Dergisi*, 3(2), 119-128.